

Eestlaste avastusretk Dodecanese merel

Peale seda kui andsime laevaomanikuna merele sõrme, meie pere enam tavapärasel palmipuhkusel ei käi. Nautida päikest ja merd purjede all on palju kordi ägedam kui puhata suurtes hotellikompleksides ja lamada rannatoolis külg-külje kõrval võõraste inimestega. Kusjuures reisi hind võib purjekal isegi odavam tulla.

Tekst: **Tiina Kipper**

Pildid: **Tiina Kipper, Margus Pedaste, Kaido Kodumäe**

Maikuus käis kolme paatkonna jagu eestlasi avastamas Dodecanese mere fantastilisi saari. Laevad rentisime Kosi sadamast Vahemere ühelt tuntumalt rendifirmalt Kiriacoulis.com. Kuna Kos on väga populaarne purjetajate seas

ja me jäime oma broneerimisega tibia hiljaks, siis ei olnud samaks perioodiks sobilikke paate enam saadaval. Nii tuligi meil kahes jaos reisisida. Üks paatkond startis 7. mail ja kaks järgmist paatkona 14.mail. Mõnes mõttes oli see päris hea variant, sest esimene paatkond oli justkuu rajaleidja, jättes järgmistele head nõuanded parimate paikade avastamiseks..

Allakirjutanu seilas just selles esimeses paatkonnas, kapteniks oli And-

rus ja meie laev Bavaria 39 kandis nime **Final Decision**. Andrus on Vahemerel 4 korda ja Eestis seilab ta juba seitsmendat suve. Teise paatkonna kapten oli Kaido ja tema Bavaria 42 seilas **Hannah** nime all. Kaido on Vahemerel seilanud juba mitmeid aastaid ja hiljuti sõitis ta üle Biskaia, nii et kogemusi jagub. Kolmas kapten – Lauri – on samuti kogunud seilaja Läänemerel ja Muhu Väina Regatist on ta ka mõned korrad osa võtnud aga Vahemerel oli ta esimest korda. Lauri laev - Bavaria 46 - kandis nime **Midas**.

Küll sai seda purjereisi kaua oodatud. Juba sügisel tahtsime minna seilama, aga ei saanud punkti kokku. Lõpuks peale pikka talve olime taas laevas ja ees ootas meid kuus põnevat päeva täis avastamisrõõme, seiklusi ja mõnusat sõprade seltskonda. Avar horisont, väikesed tundmatud saared ja vabadus pöörata laevavööri igal hommikul just sinna kuhu süda parasjagu lustib – tõeline meremehe õnn!

Dodecanese meri

Dodecanese meri jääb Kosi ja Rhodose saare ümbrusesse ehk Kreeka lõunapoolsete saarte juurde, Türgi piirini jääb kohati alla 10 mere miili. Dodecanese meres on 14 suuremat saart ja 80 väikest kaljust laidu. Purjetajatele on see täielik paradiis - avastamist on palju, pea igal saarel on mitu väikest sadamat ning tuulte eest varjul lahesoppides saab muretult ankrusse heita. Väikesadamates sadamakse tasuda ei tule ja seda röömu ei suuda varjata isegi vee ja elektri puudumine, dušist rääkimata.

Merel puhuvad valdavalt loodetuuled ehk melthemid ja reeglina on siin piirkonnas alati tuulisem kui mujal Vahemere rannikualadel. Seega saab siin purjedega sõita sageli ka keskpäeval kui tavaliselt vana merejumal Poseidon *siestat* peab ning tuule sootuks vaigistab. Kos on ideaalse asukohaga veel sellepärast, et siit saab teha nädalasi purjetamise tuure kas lõuna- või põhjapoolsetele saartele või koguni Türgi rannikule, kus tuleb muidugi täita vastavad formaalsused EL piiri ületamisel. Kosi sadam on ehitatud erilisse tuulekoridori ja tuuled ei vaiki siin peaaegu kunagi, kuigi akvatooriumis ei ole lainet, on sadama territoorium pisut ebamugavalt tuuline.

Järgnevalt väljavõtte Final Decisioni parda-päevikust, sekka on lisatud mõned kommentaarid Hannahi kapteni Kaido poolt.

1 päev. Vathi sadam otsekui Norra fjordide vahel

Nagu mainitud, kripeldas meie hing purjetamise järele nii maruliselt, et esimesel hommikul startisime esimese laevana sadamast kell kaheksa. Tragid naised valmistasid hommikusöögi merel, kuni mootoriga sõites lahest väljusime. Seejärel heiskasime purjed ja sõit Kalymnose saare suunas läks lahti.

Puhus tugev tuul ca 24 sõlme ja ikka NW (loodekaarest) ehk siis otse näkku. Päike

Tiina Kipper

paistis ja õhk ca 20 kraadi. Kiirus 4-6 sõlme. Krüssasime **Pserimnose** saare idaküljelt mööda, imetlesime Türgi rannikut ja nuputasime Bodrumi sadama asukohta. Vahel tekkis ka küsimus, et ei tea, kas oleme ikka veel Euroopa Liidus või võtsime seekord paudi liiga uljalt juba teisel pool EL välispiiri

Vathi on väike armas sadam fjordide vahel Kalymnose saarel. Mulle isiklikult jubedalt meeldivad sellised pikad käänullised lahesopid, fjordidest rääkimata. Lähenemine Vathile oli juba täielik muinasjutt, metsikud asustamata kõrged kaldad ja salapärased koopad veepiiril. Sissesõidul märkasime paremat kätt ühte väikest suvemaja ja all mere ääres tillukest rannariba. See on ju lausa nagu paradiis, siia tuleme hiljem kummipaadiga rannikut avastama, mõtlesin endamisi kaldaid silmitsedes. Olime sadamas loomulikult esimene külalislav ja tänu meie kapteni hoolikale „Creek Pilot Book“ studeerimisele olime teadlikud, et silduda tuleb vööriga. Hilisemal vaatlusel selgus, et ujumisredelist paremal on kõige sügavam vesi, umbes 1,8 m.

Sadamas on väike promenaad, mõned kõrtsid ja poed. Vett, elektrit pole, dušist ei maksa unistadagi. Tilluke kaluriküla on muust saare elust suht hästi eraldatud, järgmine küla asub

teisel pool kõrget mäge mitme kilomeetri kaugusel. Meie paatkond jagunes laiali, kes läks saarele jalutama, kes kauples restorani omanikult tsikli välja, et saarele suurem tiir peale teha.

Meie pere võttis ette jullaga sõidu nn paradiisiranda ja tegelikult osutus see kõige atraktiivsemaks päevaks reisil. Võtsime päikest, ujusime nii et riided jäid kuivaks, sest olime täiesti eraldatud paigas! Noor kapten Siim, kel vanust 7 aastat ja seilamiskogemusi juba 5 aastat, sai palju sõuda, sest pāramootor ütles üles – nii nagu see tavaliselt meil ikka juhtub. Turnisime märke ja nautisime vaateid fjordile ning sissetulevatele purjekatele. Äkki ilmus nurga tagant trobikond süstamatkajaid ja nüüd tekkis mul küll täielik Norra äratundmise hetk! Olen ise mõned aastad tagasi käinud Norra fjordides süstaga sõitmas ja nüüd võttis südame kohe eriti soojaks.

2 päev. PANTELI sadam on Lerosse idarannikul parim valik

Järgmine hommik võtsime vähe rahulikult, nautisime idüllilises Vathi sadamas hommikusööki ja välja sõitsime alles kell 10. Tuul oli veidi vaiksem ja keskpäevaks vaibus sootuks. Oh jama, olime unustanud Poseidonit tervitada. Roolimees Erki parandas kohe vea ja ütles vetevanale paar head sõna ning

Sissesõit Panteli sadamasse

Sissesõit Vathi sadamasse

Vathi sadam fjordi vahel

Patmos

ennäe imet, tunni aja pärast saigi naftatuulest mõõdukas melthemine ehk siis loodetuul. Olgugi, et tuul oli jälle vastu aga tänud sellegi eest. Pautisme mitmeid kordi, kuid Lerose saar lähenes kole visalt. Meil kulus 22 miili läbimiseks 5 tundi ja sellest sai meie reisi kõige pikem päev merel. Suures krüsumise tühinas jäi meil kahe silma vahele **Xirokampose laht** Lerose lõunatipus, mis asub loodusauni lahe kaldal, on hästi varjatud NW tuulte eest ja kuhu on võimalik samuti ankrusse jääda. Aga päev oli niigi pikk. Panteli sadama lähel saime veel mitu pagi ning kella kolmeks saabusime sadama suudmesse.

Panteli on tegelikult kalurite sadam ja purjehajid ei ole siia väga oodatud, kuna neile ei jagu ruumi, eriti maikuu kui kalapüük on täies hoos. Küsisime viisakalt luba kai otsas seisvalt esimeselt kalapaadilt ja saime lahke loa silduda, nagu Kreekas tavaliselt kombeks-ankur võõrist vette ja ahtriotsad kai külge. Panteli sadamas peab ankurdamisel väga ettevaatlik olema, et ankrusse ei jääks kinni

põhjas olevad kinnitusotsad. Nägime kuidas meie uued sõbrad sakslased mitu tundi püsisid otsi ankru küljest lahti. Sama juhtus ka Kaidoga, kes nädal hiljem samas sadamas hommikul ankrut tõstes leidis oma ankrut otsast trobikonna vanu roostes kette ja ankruid, millest vabanemiseks lasti vette julla ja kogu protseduur võttis omajagu aega. Elektrit ja dušši pole, veekraanidele on kalurid pannud tabalukud peale. Hea otsimise korral leidsime siiski ühe sulgemata kraani ja sealt me oma veevarusid täiendasime - justkui poolsalaja aga kelleltki polnud luba küsida ka.

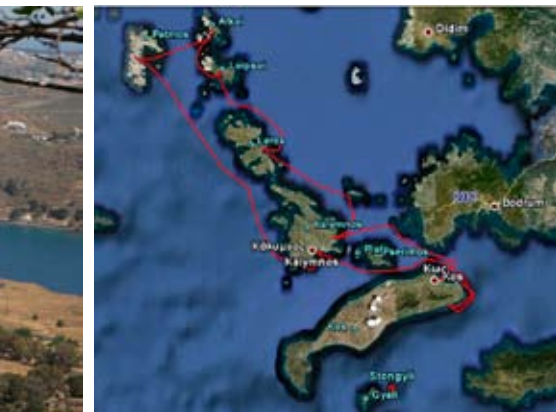
Sadama kõrval on toredad pubid ja väike rand, ütlemata ilus Castello Beachi nimeline hotell. Meie lemmikuks sai publi nimega Sorokos, kus me pärast suplust rannatoolides pikutasime ja nautisime päikest koos heade jookidega.

Tegime hollandlasest perenaisega juba diilid ära, et järgmine hommik rendime talt rolle-rid ja teeme saarel väikese tiiru. Meid ahvatles majesteetlik kindlus mäetipus ja selle kõrval

Kaido seevastu leidis üles ühe väikese nn sinise kõrtsi otse rannaliival, mis väidetavalt olla esimene sadamakõrts Pantelis ja praegugi kohalike kalurite lemmik. Toiduvalik on rikkalik ja hind üsna soodne, seltskonna peale saab tellida erinevas valikus rahvusköögi hõrgutisi, nii et igaüks sai maitsta kaheksajalga, kahte sorti kala, kastmeid ja liharogasid.

olevad tuulikud, mida tahtsime vaatama minna, aga kes siis jalgsi ronida viitsib...

Hilisemal vaatlusel kogesime, et Panteli on kindlalt parem sadam kui Ay Marina, mida Pilot Book soovitas. Nii Ay Marina kui Alinda Bay on väga avatud N tuultele ja Ay Marina tundus üsna õnnetu sadam olevat. Kai asus kuidagi trööstitu tolmuse linnatänava ääres ja sügavust ka justkui nappis...

3 päev. Leros saare lummuses, õhtuks Lipso sadamasse

Järgmisel päeva hommikul rentisime neli rollerit hinnaga 12 eurot roller. Kuna meid oli 7 inimest, siis pidi keegi üksinda rolleril sõitma. Nii tuligi minul veel üks uus asi elus ära õppida, viimati sai väikelaevajahi kursustel käidud, asi see rollerisõit siis õppida on! Algatuseks sain kohe väljaõppe mäkkesõidus ja serpentiinil. No palju ei puudunud, et minu motohiire karjäär oleks juba esimeses kurvis väljasõiduga lõppenud. Aga inimene õpib kogu elu, peagi hakkasin uut tegevust täiega nautima ja tulin toime tervelt 6-tunnise mototuuriga. Kõigepealt kihutasime mäetippu Venetiani kloostrit uudistama, mis on avatud ainult hommikupoolikul. Tee oli kääneline ja järsk, möödusime tuuleveskitest, mida olime eelmise päev merelt imetlenud. Tipust avanes hunnitu panoraam linnale ja meie sadamale. Seejärel läksime rollereid tankima Ay Marina sadamasse, läbides eriti kitsad ja käänelised tänavad vanalinnas. Ülimalt romantiline retk

oli **Agios Isidoros** asuvasse väikesesse kirikusse, mis seisis eraldiseisval tillukesel kalju-saarel ja kuhu viis kitsas betoneeritud jalgte. Atraktiivne vaatamisväärsus oli ka sõjamuuseum maa-aluses tunnelis **Merikias**. Lõunapausi tegime Lakki sadamas, pidades plaani tagasiteel kindlasti siit läbi tulla.

Leros saar tundus nii vahva ja kitsad käänelised looduskaunid teed sobisid suurepäraselt rolleriga sõitmiseks. Seltskonnal tekkis mõte, et kui jääkski teiseks ööks ka Lerosse ja kihutaks motohiirtena õhtuni ringi ning pärast jalutaks vanalinnas. Siiski leidis osa seltskonnast, et nad on purjetama tulnud ja motohiiri saab ka mõnel muul reisil mängida. Meremehe veri hakkas taas vemmeldama...

Panteli sadamast sõitsime välja kell neli õhtul. Tuul oli kaljukindlalt ikka loodest, alustasime krüsamist. Et õhtuks enne pimedust päralt jõuda lülitasime korra sisse naftatuule ehk mootori.

Lipso sadam on kahtlemata Dodecanese saartel purjetajate üks lemmikuid. Siin pakutakse lausa luksust, lisatasu eest saab elektrit ja vett ning Calypso hotellis saime 4 euro eest isegi dušši all käia. Lipso sadama kõrval on üsna mitu toredat lahesoppi, kus saaks samuti ankrusse jääda. Ka Lipso linnake on päris armas. Veepiiril väike promenaad pubidega, trepp viib üles vanalinnas, mis hurmab oma kitsaste tänavate ja Kreekale iseloomulike sini-valgete majadega. Vanalinnas kiriku juures on kaks supermarketit ja mitu publi.

Eriti ägedaks peaks olla osadel teise ekipaaži eestlastel läinud just Lipso supermarketi vastas asuvas väikeses pubis, kus muusika mürtsus ja publi oli pilgeni rahvast täis, kuigi mujal haigutas hooaja algusele omane tühjus.

4. päev. Nautisime hommikust LIPSOT aga Patmose saare võlusid meie ei avastanud

Hommik algas laevapere tavapärase toimetustega. Minule meeldib hommikuti jooksma käia: joostes näeb palju huvitavat ja teiseks, liikumisvaegus on purjetades kiire tekkima. Hobipurjetajatena istume me ju laevas rahulikult, iga minut purjesid ei trimmi. Olin täis vaimustust looduskaunist jooksurajast mööda

rannikut väikese kiriku lahe kaldal. Suur osa ajast kulus pildistamiseks, sest vaated olid võrratud. Lipsol oli ütlemta palju purjekaid ja enamus jõudsid enne meid juba startida. Hiivasime ankrut kell 11.45 ja võtsime suuna Patmosele. Tervitasime Poseidonit kohaliku ouzuga ja see paistis vanale meeldivat. Tuul oli veidi kirdesse pööranud ja kuna meie kurs oli läände, siis püüdsime kinni pakstaak-tuule. Selline tuulesuund annab võimaluse väikese tuulega suht kiiresti liikuda pea olematu kreeni juures. Meie roolimehel Erkil õnnestuski 10 sõlmese tuule juures jahilt 5 sõlme välja võluda. Kokpitis oli väga mõnus päikest võtta, tuult justku polnudki. See oli üks mõnusamaid purjetamise päevi kogu selle reisi vältel, kahju et vahemaa järgmisele saarele nii lühike oli!

Kaido laeva Hannahhi meeskond see-eest kiidab Patmose saart, sest nemad rentisid rollerid ja isegi ühe ATV, et saart paremini tundma õppida. See on veel ägedam kui Leros, kommenteerib Kaido. Mäed on kõrgemad, liivaseid rannasoppe on rohkem, hästi vahva vanalinn mäetipus, kust avanevad võrratud vaated. Hannah käis enne Patmost veel Arki saarel, mis kindlasti väärrib külastamist. Siin ujusid suured kalaparved ja kapten Kaido sai käe valgeks. Püüdis õnega kinni toreda kollaste triipudega kala, mis lisaks ilusale väljanägemisele ka maitstes hästi. Kallastelt aga kostab katkematult kitsekarjade kaelakellade helin. Saare kaguosas asuvad võrratud helesinise-rohelise veega laguunid ja lahesopid, kus saab ankrus olles täiega nautida suvise Vahemere vett ja päikest. Arki ise on hästi väike ja armas sadam, meenutas veidi Vathit, küll veidi madalamate kallastega. Kaido lisab veel, et nende reisi tipp hetk oligi hilisõhtune purjetamine Lipsolt Arkile võrratus päikeseloojangus ja tähtede kumas.

Paraku polnud **Patmos** ise midagi erilist. Kahetseme, et ei läinud sissesõidul Grikose loodussadamasse, mis oli põhjatuulte eest hästi varjatud ja kus oleks olnud väga mõnus lõunapeatuse paik. Aga kuna ilm oli juba pilve minemas, siis ei olnud päikese nautlemine ja ujumine enam eriti aktuaalne teema.

Skala sadam Patmosel asub tiheda liiklusega autotee kõrval, vanalinna kvartal jääb pea poole kilomeetri kaugusele ja mõnus promenaad puudub. Mõned meist nautisid shop-pamist, sest tegu oli kahtlemata ühe suurema linnaga meie reisi jooksul - kui Kos välja arva-ta. Kindlused ja kloostrid ning kenad liivaran-nad asuvad sadamast mitmete kilomeetrite kaugusel. Sel saarel peaks kindlasti rollerid rentima, et midagigi näeks.

5.päev. Elamusterikas päev: noor torm merel ja lahke vastuvõtt Emboriose sadamas

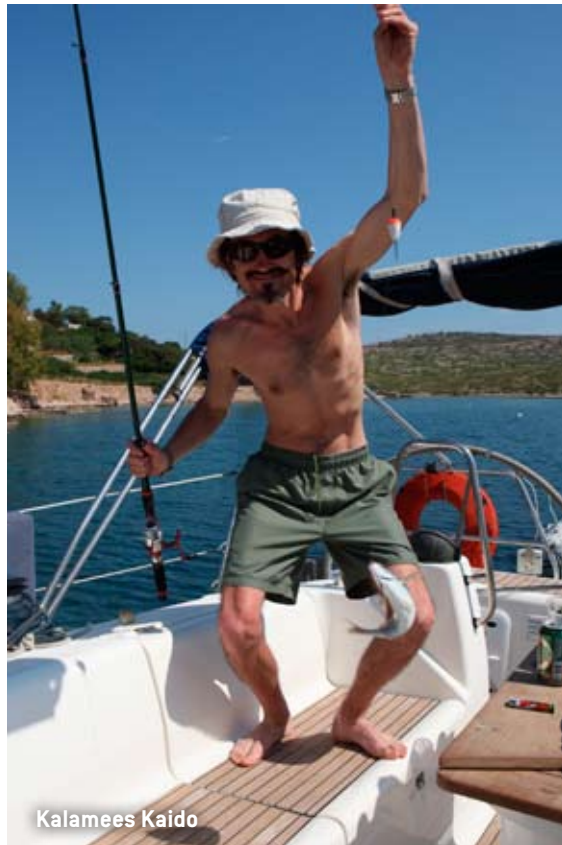
Kuna Patmos meile erilist muljet ei jätnud, väljusime merele kohe peale hommikusööki. Naaberpurjekad vaatasid meid suurisilmi - eestlased on ikka hull rahvas, merel peaaegu 30 sõlme tuult, laps pardal ja nemad ikka merele!

Kontrollisime hoolikalt mereilmateadet ja veendusime, et kuna meil on pärituul siis tuule tugevus niipalju rolli ei mängi. Lapsel on alati tormitraksid peal, et asi kindel oleks. Pealegi tuli meil tagasi Kosi poole liikuda, et reede õhtul laev rendifirmale üle anda. Kogu päeva jooksul nägime ainult 4 purjekat, rahvas pelgas tuult. Säh sulle kuulsaid kreeka meresõit-jaid... Oduseyse jälgedes käijaid!

Lakki sadamasse me siiski sisse ei pööranud, sest olime otsustanud ühe öö veeta nn loodussadamasse. Kahju, et see juhtus reisi kõige tuulisem öö olema!

Emborios on endine käsnapüüdjate küla Kalymnose saare lääneküljel. Merele külake ei paista, sissesõidu varjab ära üks väike saar, mis tagab lahesopile hea tuulevarju. Kuna kai ääres on suhteliselt madal, siis on lahes ca 15 poid jahtide tarvis. Poidele on kirjutatud kõrtsi nimi ja hea tava kohaselt läheb paatkond õhtustama just sinna restorani, kelle poid ta ka-sutab. Meie poi kuulus pubile ARTISTICO.

Otsad kinni, hüppas pool paatkonnast vette ujuma. Vesi oli üliselge ja "harju keskmine" ca 20 kraadi. Seejärel väikesed tervitusnapsid ja saarele kondama. Meil oli julla mootoriga jälle probleeme, seetõttu pidime käsitsi sõud-

Kalamees Kaïdo

Kaïdo kommentaar: Sama marsruuti purjetades saime meiega tugevat pakstaak-tuult nautida. Keskmise kiirusega 7-8 sõlme jälgisime seljataga loodetaevas silmapiiril välgutavaid äikesepilvi. Äkki tabas meid hirmus pagi, jaht läks tugevalt kreeni ja purjed hakkasid plagisema. Roolis oli „toomas“, mis teadagi ajab oma jonni kursi hoidmisel, nii et olukorra normaliseerimine ja autopiloodi mahavõtmine venitab adrenaliinised sekundid veelgi pikemaks. Pimedas jõudsimel Emboriosele ja seejärel meid juba ootavasse Artistico restorani, kus õhtu tipp hetkedel kõlas kahe kitarristi saatel pererahva tervituseks vana hea „eesti rahvalaul“ Õllepruulija.

ma. Õnneks oli noorem kapten Siim nõus meid kõiki mehiselt aerutades üle vee viima. Külake oli tõesti väike. Paarkümmend maja, 7-8 restorani ja kaks motelli. Kui meie seltskond maabus ja promenaadil kõndis, rivistusid kõik restorani omanikud kenasti oma terrassidele ja naeratasid sõbralikult meile. Tundsime end nagu pühade lüpsilehmadena, sest rohkem turiste tõesti näha polnud. Samas ei olnud keegi ligitikkuv ja nii me siis jalutasime ja arutasime, kelle juurde oma rahad viime...

Leidsime üliarmsa restorani Harry's Paradise Garden, millest me ei saanud kuidagi mööduda. Ilusa korvmööbli restoran uppus õitsvasse lilleaeda ja lahke peremees serveeris meile meeldivad jahedad joogid.

Õhtul täitsime lubadust ja jalutasime Artistico pubisse. See oli meil ütlemata hea valik! Üksmeelselt jõudsimel pärast otsusele, et just sellest kõrtsist saime kõige parema teeninduse ning maitsvamaid toite kogu reisi vältel.

Artistico omanikud Irene ja George on muusikud - naine laulab ja mees mängib kitarr. Peale sööki saime suurepärase muusikalise elamuse ja väga personaalse teeninduse osaliseks. Irene tõi meile laulusõnad ja me laulsime lõpetuseks kõik koos, Kõvasti ja valesi, sest keegi meie paatkonnast ei olnud suur viisipidaja aga vahva oli sellegipoolest! Kuulasime huviga lugusid Kalymnose saare ja Emboriose külakese elust ning oma võõrustajate eluteest. Me rõõmustasime George tead-

misega, et nädala pärast tulevad siia meie sõbrad eestlased, kellest üks on elukutseline muusik.

Õõ laevas möödus rahutult, pagid hüpitid meid päris korralikult. Käisime mitu raku õõ jooksul vaatamas kas otsad on ikka korralikult kinni. Eks loodussadamas õõbimisel on ikka omad võlud ja valud.

6. päev. Tagasi Kosile ja igas sadamas on alati üks eestlane

Emborioselt võtsime otsad lahti hommikul pool kümme. Väljasõit Emborioselt oli muljetavaldav: mööda käänullist rannikut ja saarekeste vahel. Mitmel pool oli näha kalurikülakesi, pisikesi paadikaisid ning poisid külalaisaluste tarvis. Igas sadamas oli mitu kõrtsi ja läheduses alati ka mõni kirik. Lõunaks saabusime Kosi sadamasse. Purjetamine edenes päris kiiresti, püstitasime oma nelja-aastase purjetamise kogemuse juures isegi uue kiirusrekordi: 9,1 sõlme. Pärast kuulsime Lauri käest, et nende laevuke oli välja võtnud isegi 10 sõlme! Kosil tõesin taas, et kuulsused ei räägi tühja: „igas sadamas on üks eestlane“! Meie üllatuseks

selgus, et ühel kirglikul eesti meremehel on Kos kodusadamaks. Ja saatuse tahtel kohusime juhuslikult sadama territooriumil. Õhtu mööduski mõnusat juttu vestes.

Hannah ja Midase paatkonnad tutvusid loodusliku termaalvee basseiniga, mis asub Kos Marina sadamast ca 15 km kaugusel lõuna pool otse mererannas. Midase rahvas lähenes basseinile merelt, jättes jahi ankrusse, Hannah meeskond aga kaheksakesi rendiautos Panda. Tore elamus mulistada kuumas vees, aga kohta ei ole kerge üles leida, kommenteeris Kaido.

Kuigi olen ka varem Kreekas purjetanud, pean tunnistama, et Kos ületas mu ootused igati. Mu esimene purjereis Ateena ümbruses kahvatus teiste sõitude kõrval. Nüüd võin kinnitada, et Dodecanese meri on parim mida näinud olen.

AHOI, TULE PURJETAMA – Vahemeri, Tai ja Kariibid ootavad Sind!

Rendi meilt jaht vabalt valitud perioodiks või seila koos Eesti paatkonnaga Lõunamaa meredel.

Jahirendi hinnad ilma kaptenita laevadel:

- **Vahemerel** alates **1000** eurot (7 päeva)
- **Tais** alates **1900** eurot (12 päeva)
- **Kariibidel** alates **2800** eurot (14 päeva)

Valida on 36- kuni 50-jalaseid jahte ning katamaraanid.

Eestlaste avastamisretk "Pärilipüüdja" **TAIS**

Seilame katamaraaniga Andamani merel ja otsime üles ilusamad pärlid: kauged paradisisaared, peidetud laguunid, troopilised vihmametsad... Ujume elevantidega, sukeldume korallidel ning supleme öösel koos helendavate krevettidega.

Valida on pakett 12 päeva merel või 7 päeva merel + 7 päeva hotellis. Hinnad ja marsruudid meie kodulehel.

Eestlased seilavad Dodecanese merel **KREEKAS**

1.- 8. oktoober (7 päeva laevas koos eesti kapteniga).

42-jalasel jahil hind **800** eurot / 2 inimest
38-jalasel katamaraanil hind **1000** eurot / 2 inimest

SOODUSTUSED reisi tellimisel enne 30.juunit:

8 % Vahemere jahirendi tellimustel
6 % Tai jahirendi tellimustel

AT DEVOREX
stiilne puhkus

www.stiilnepuhkus.ee

info@devorex.ee Tel 66 44 890 Ehitajate tee 224, Kadaka Äärm 69